

ת"פ 10115/02/21 - מדינת ישראל נגד אמיר מסעוד, טריפל אס. תחכום טכנולוגי בע"מ, שניצה בע"מ, אל-ווין שיווק (2009) בע"מ, אילינוי הנדסה מתקדמת בע"מ, המתעל- ביצוע עבודות צנרת בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 10115-02-21 מדינת ישראל- רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי
נ' מסעוד ואח'
תיק חיצוני:

**בפני
מאשימה**

כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
מדינת ישראל
ע"י עוה"ד אתי שטיינמץ

**נגד
נאשמים**

1. אמיר מסעוד
2. טריפל אס. תחכום טכנולוגי בע"מ
3. שניצה בע"מ
4. אל-ווין שיווק (2009) בע"מ
5. אילינוי הנדסה מתקדמת בע"מ
6. המתעל- ביצוע עבודות צנרת בע"מ כולם ע"י
עוה"ד עמית זיו

החלטה

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המשתרע על 17 עמודים ועוד 9 עמודים של נספחים. כתב האישום כולל בתוכו 12 אישומים. בתמצית, מדובר בעבירות מס בהיקפים גדולים כאשר הנאשם 1 עושה שימוש בנאשמות 2 עד 6 להפצת חשבוניות פיקטיביות על שמן לגורמים עסקיים שונים. לפי כתב האישום, הנאשם 1 הפיץ חשבוניות פיקטיביות של הנאשמות 2 עד 6 וגם של חברה נוספת בשם ד. בורלא במהלך השנים 2013 ועד 2015 בסכום כולל של למעלה מ-141 מיליון ₪. בנוסף, הנאשמים הגישו דו"חות כוזבים לרשויות מע"מ וניכו מס תשומות שלא כדין בהיקף של למעלה מ-20 מיליון ₪.

2. הנאשמים טוענים שעומדת להם טענה של הגנה מן הצדק לפיה יש לבטל את כתב האישום מחמת שיהיו ניכר בהגשתו. לפי טענת הנאשמים, החקירות המהותיות של העבירות שיוחסו להם בכתב אישום הסתיימו בשנת 2017 אך התביעה הגישה את כתב האישום רק בשנת 2021 והשיהוי הרב בהגשת כתב האישום גרם להם לעינוי דין ופגע בזכויותיהם הדיניות בהליך הפלילי.

3. למען השלמת התמונה, יש לציין שהיועץ המשפטי לממשלה מכוח סמכותו בסעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, נתן ב-23.5.21 אישור בכתב לרשויות התביעה להגיש את כתב האישום שבפני.

4. ב-ע"פ 7014/06 **מדינת ישראל נ' לימור** [פורסם בנבו] (4.9.07) נקבע שיתכנו מקרים נדירים בהם השתתפותה של התביעה בהגשת כתב אישום תהיה בלתי סבירה באופן אשר יצדיק את ביטולו של כתב האישום וזאת בייחוד כאשר השתתפות זו לא נובעת מסיבות מוצדקות (פסקה 62 לפסק הדין).

5. ב-ע"פ 6384/11 **בן חיים נ' היועץ המשפטי לממשלה** [פורסם בנבו] (5.2.14) נקבע שבבואו של בית המשפט לבחון האם התקיים שיהוי בטיפול בהליך מסוים, יש לשקול שני פרמטרים: **ראשית**, אורך ההשתתפות. **שנית**, נסיבות ההשתתפות (פסקאות 25 - 28 לפסק דינו של כבוד השופט ג'ובראן) (להלן: **פסק דין בן חיים**).

6. בפסק דין **בן חיים** (שם), נקבע שהפרמטר של נסיבות ההשתתפות לוקח בחשבון רשימה פתוחה של שיקולים:

ראשית, חומרת העבירה, ככל שחומרה זו יתרה היא, יראה בה בית משפט גורם המקרה את עוקצו של השיהוי.

שנית, יש לבחון על מי מהצדדים רובץ אשם. מצד אחד יש לבחון האם ההשתתפות של הרשות נבעה ממניעים פסולים או מכוונה להגן על אינטרס ציבורי. מצד שני, יש לבחון האם השיהוי נובע גם מאשם של הנאשם עצמו, כגון נאשם שנמלט מאימת הדין, או הסתתר מהרשויות. תחת מסגרת זו יש לבחון התנהלותו של נאשם בשנים שחלפו מעת קורות העבירה והאם ביצע עבירות נוספות.

שלישית, יש לבחון את תוצאותיו של השיהוי על יכולתו של נאשם לנהל את הגנתו.

רביעית, יש לשקול האם יש בתוספת הזמן שנוצרה בעקבות השיהוי, בכדי ליצור תוצאה בלתי צודקת שאינה מידתית, כך שההמתנה יוצאת התעמרות קשה.

7. מן הראוי להזכיר גם את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעניין "**משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום**" (מספר הנחיה 4.1202 מחודש אוגוסט 2010) ובהן נקבעה החובה של רשויות התביעה בזירוז הטיפול בהליכים פליליים. בסעיף 3(א)(2)(ג) נקבע שבעבירות מסוג פשע שדין עד 10 שנות מאסר, על התביעה לפעול לסיום הטיפול בתיק, קרי להורות על סגירתו או על הגשת כתב אישום, תוך 18 חודשים. כמו כן, נקבע בסעיף 3(א)(2)(ד) להנחיות הנ"ל שבעבירות מסוג פשע שדין עד 10 שנות מאסר ומעלה, יש לפעול לסיום ההליכים בתיק תוך 24 חודשים.

8. ולענייננו, הטענה של ההגנה שיש לבטל את כתב האישום מחמת שיהוי ניכר בהגשתו, אין בה ממש ודינה להידחות. להלן נימוקיי:

ראשית, לעניין הפרמטר של חומרת העבירות שבוצעו, מדובר בעבירות מס בהיקף משמעותי והכסף שנגזל מהקופה הציבורית הוא כבד ביותר. די בשיקול זה כשלעצמו על מנת להקחות את העוקץ של טענת השיהוי שהועלתה על די ההגנה עד אפסות.

שנית, במהלך השנים שבין 2017 ועד 2021, בוצעו פעולות חקירה משלימות על ידי רשויות החקירה לפי הנחיית התביעה. יוזכר, הופצו 212 חשבוניות פיקטיביות למספר רב של גורמים עסקיים ובהיקף של מיליוני שקלים לכל גורם עסקי. על פניו, ברור שמדובר בחקירה מורכבת, סבוכה, עם הסתעפויות משנה רבות וכוללת מספר רב של חשודים.

יתר על כן, לעולם לא ניתן לדעת מראש האם פעולת חקירה משלימה תניב פירות עבור גורמי החקירה על ידי חיזוק הראיות נגד חשוד מסוים, או לא, ואם כן באיזה היקף. לכן, יש לדחות בשתי ידיים את טענת ההגנה שפעולות החקירה המשלימות שנתבקשו היו בעלות אופי טכני בלבד ושנעשו על מנת לתת כסות מלאכותית עבור התביעה לשיהוי הניכר מטעמה בהכנת כתב האישום. לא התרשמתי שאותן פעולות חקירה משלימות שלהן התייחסו הצדדים בטיעוניהם נעשו מתוך שיקול זר. הרושם שמתקבל הוא שהדבר נעשה משיקולים ענייניים, למען טובת החקירה ולשם שמירה על האינטרס הציבורי ולא מתוך כוונה להתעמר בנאשמים.

שלישית, מעבר לטענה הטכנית בדבר איחור בהגשת כתב האישום, ההגנה לא הסבירה כיצד אותו שיהוי נטען פגע בזכויותיהם הדיוניות במשפט או ביכולתם כיום לנהל את הגנתם כדבעי. לפיכך, לא התרשמתי שהגנתם של הנאשם עלולה להיפגע בדרך כלשהי מהשיהוי הנטען.

9. **לסיכום,** הנני קובע שהחלטתו של היועץ המשפטי לממשלה לתת אישור בדיעבד לתביעה להגיש את כתב האישום הנוכחי נגד הנאשמים בדין יסודה. כמו כן, הטענה של ההגנה שעומדת להם טענה של הגנה מן הצדק בשל הגשת כתב האישום בשנת 2021 ושיש לבטל את כתב האישום, נדחת.

הנני קובע דין במעמד הצדדים ליום 15.9.22 בשעה 12:00 לתיאום מועדים להוכחות.

המזכירות תעדכן את יומן בית המשפט לגבי הדיון שנקבע ותשגר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ב, 22 יוני 2022, בהעדר הצדדים.